

शैक्यं वरत्रामयं पात्राधारभूतं शिक्यं कावडीति प्रसिद्धं तत्र स्थितं पात्रं शैक्यं एतेन सामुन्य आप उक्ताः अन्या अपि पुण्या आपोऽभिषेकार्थमुक्ताः प्रदेशांतरे वापी कुपतटाकेभ्योऽङ्गदेभ्यः सरसस्तथा चतुर्भ्यश्च स मुद्रेभ्यः पल्वलादभिसंधितः प्रयागाद्देवयजनाज्जलान्यादाय सर्वतः गंगा सरस्वती चैव नर्मदा च दृषद्वती एभ्यो जलं समादाय तत्राभिषिषिचुर्द्विजा इति ॥ २७ ॥ २८ ॥ पतत्रिणः खेचरजातीयाः तैरेवोत्तरसमुद्र जलमानीतमित्यर्थः अन्यथा चतुर्भ्यश्च स मुद्रेभ्य इत्यनुपपन्नं स्यात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिविष्यतां परिवेष्यमाणानां संज्ञा संकेतः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपतिष्ठत्यस्मिन्नित्युपस्थानं संज्ञां ॥ ३३ ॥ उपादाय स्थि

शंखप्रवरमादाय वासुदेवोऽभिषिक्तवान् ॥ शैक्यं रुक्मसहस्रस्य बहु रत्नविभूषितं ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा च ममतत्सर्वं ज्वररूपमिवाभवत् ॥ गृहीत्वा तत्तु गच्छंति समुद्रौ पूर्वदक्षिणौ ॥ २८ ॥ तथैव पश्चिमं यांति गृहीत्वा भरतर्षभ ॥ उत्तरं तु न गच्छंति विना तात पतत्रिणः ॥ २९ ॥ तत्र गत्वार्जुनो दंडमाजहारामितं धनं ॥ इदं चाद्भुतमत्रासीत्तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३० ॥ पूर्णेशतसहस्रे तु विप्राणां परिविष्यतां ॥ स्थापिता तत्र संज्ञा भूच्छं खोऽध्यायति नित्यशः ॥ ३१ ॥ मुहुर्मुहुः प्रणदतस्तस्य शंखस्य भारत ॥ अनिशं शब्दमश्रौषंत तोरो माणि मेऽहृषन् ॥ ३२ ॥ पार्थिवैर्बहुभिः कीर्णमुपस्थानं दिदृक्षुभिः ॥ अशोभत महाराजन क्षत्रैर्घोरिवामला ॥ ३३ ॥ सर्वरत्नान्युपादाय पार्थिवा वैजनेश्वर ॥ यज्ञे तस्य महाराज पांडुपुत्रस्य धीमतः ॥ ३४ ॥ वैश्या इव महीपाला द्विजातिपरिवेषकाः ॥ न सा श्रीर्देवराजस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ गुह्यकाधिपतेर्वापिया श्रीराजन्युधिष्ठिरे ॥ ३५ ॥ तां दृष्ट्वा पांडुपुत्रस्य श्रियं परमिकामहं ॥ शांतिं न परिगच्छामि दत्तमानेन चेतसा ॥ ३६ ॥ शकुनिरुवाच यामेताम तुलां लक्ष्मीं दृष्ट्वानसि पांडवे ॥ तस्याः प्राप्ता वुपायं मे शृणु सत्यपराक्रम ॥ ३७ ॥ अहमक्षेष्वाभिज्ञातः पृथिव्यामपि भारत ॥ हृदयज्ञः पणज्ञश्च विशेषज्ञश्च देवने ॥ ३८ ॥ द्यूतप्रियश्च कौंतेयो न च जानाति देवितुं ॥ आहूतश्चैष्यति व्यक्तं द्यूतादपिरणादपि ॥ ३९ ॥ नियतं तं विजेष्यामि कृत्वा तु कपटं विभो ॥ आनयामि सृष्टिं तां दिव्यां चोपाद्वयस्वतं ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः शकुनिनाराजादुर्योधनस्ततः ॥ धृतराष्ट्रमिदं वाक्यमपदांतरमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ अयमुत्सहते राजन् श्रियमाहर्तुमक्षवित् ॥ द्यूतेन पांडुपुत्रस्य तदनुज्ञा तु मर्हसि ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच क्षत्तामं त्रीमहाप्राज्ञः स्थितो यस्यास्मि शासने ॥ तेन संगम्य वेत्स्यामि कार्यस्यास्य विनिश्चयं ॥ ४३ ॥

ता इति शेषः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अक्षेषु पाशेषु अभिज्ञातः कुशलः हृदयज्ञः पातयिष्यमाणा नामक्षाणां जयपराजया बहत्वाभिज्ञः पणज्ञः तदनुसारेण द्रव्यप्रयोगवित् विशेषज्ञः दिक्कालाद्यानुकूल्याभिज्ञः ॥ ३८ ॥ द्यूतात् द्यूतहेतोः रणात् रणहेतोः ॥ ३९ ॥ कपटं अक्षाधिष्ठात्र्या देवतायावशीकरणं यद्वासर्वतश्चतुष्कोणतया द्वादशधारेष्वक्षेषु षट्फलानि भवंति येषु त्रिषु त्रिषु देवयित्रोर्नामनीलिष्येते तत्र कपटं अंतः सुषिरमक्षं कृत्वा परनामां कितप्रदेशं गर्भं गुरुद्रव्यं संश्लिष्टं कृत्वा पातितस्याक्षस्य स्वनामैवोपरि भवति तदा स्वस्य जयः परस्य नामाधस्थं तस्य पराजय इति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अपदांतरं अनुपदमेव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥